

Pars prima de vniuerso

No felicitas tota simul erit nihil habēs oī no de malo seu defectu potētialitatē ei si cut alibi te feci scire v̄tutes animarū hūānarū erūt imperfectiōibus suis oēs et figule nec erūt tunc habitus domiētes. Imo erit vnaqueq; earū in actu suo pfectissimo et ultimo et actus earū delicie et gaudia. Si cui patefecit tibi ex diffinitionibus delicie et gaudiū. Similit ertū ipi actus p̄mia doctores et glorie animarū n̄rarum q; si non essent simul oēs nō eēnt integra vel cōpleta felicitas animarum n̄rarum et si cessare possibile eēt aliquā ex virtutib; hmōi ab actu suo vel imminui ibi ab actu suo possibile eēt imminui felicitatē hmōi imo et q; plus ē locum haberet ibi dolos et miseria. Impossibile ei ē tñ gaudiū amitti vel minui sine dolore et miseria. Ppter hoc ergo dixit Aristoteles. Si tñ veritatē felicitatis illius intellerit. q; felicitas ē actus intrans mutabilis. Status igr hmōi status ē intēporalis et ullomō obnoxius furus et stabilitate ipis et quoniā habiturus ē iniciū licet nō ipis oīson verisimile dicendus ē eternitatis. Et dixi tibi q; similiter se habebit et status inferni oēs ei dolores. omēs cruciatuſ isernales simul pacientur ibi dānati. Sicut iam pdictū ē tibi. Unde nec q; es sine cessatio alicui; eorū vel immunito locū habebit hic quare nec mutatio et ppter hoc neq; tempus. Intuenif autē in libris quos merito vocat homines sanctos sermones tropici de tormentis malorum hominū quib; ergo cōtradicere vñq; volo. Et hūs sermonib; iuxta tropos intelligūt quidā viciſſitudines tormentorū in iferno vt nunc sint in ardore et incendio in excogitabili. nūc in frigore nō minori q; si de ita eis futurū eēt reuelauit ita et sit. Nō ei vas quēqua; sermonib; autētici vel sanctis cōtradicere. Uerū nihil pīculi ē in reb; hmōi fīmones tropicos in ea q; rōnis sūt iusticieq; diuine et meritū damnatorū con graū interptari p̄fertim cum ratiōib; et p̄bationib; et nō testimonijs p̄tra errores i pios disputet. Et de hmōi autenticorū vi rōni satis evidētia et exp̄la testimonia nō negātur et i p̄trariū habeant. Doctrina q; dē xpianorū h̄z i libro quē sapientie librum nominat q; flumina p̄currēt durit et intel ligitur flumina tribulationū et dolorū q; Ppter hoc p̄currere i malos dicuntur qua q; nō p̄nices et vñū aliō nō exp̄petit. Si q; sūtē querat de glorificādis hoībus an in

eo statu fixi māsuri sint in loci et sedib; sa is. an deambulaturi vel alit mouēdi sunt et ex hoc arguere q; motū erit et ppter hoc tempus. Resero questiois hui solutionē in sequentibus nisi spero me declaraturū q; motus hmōi nō erit ibi necessari. nec aliquid addēs felicitati glorificādoru; ho minū nec eius cessatio aliquid detrahens eidē quipotius forſitā illa felicitas motū hmōi nullatenus patit. h̄z et ḡcs xpiano rum p̄pheta introducentē angelum iuren tē p̄ viuentē in eternū. q; ipus nō erit amplius q; p̄phēciā nō induco tanq; p̄batōne. Sz potius vt scias q; sermones autē tici ea p̄tinēt que audis hic. Eadē questio ē de motibus celoꝝ an cessaturi sint an p̄māsuri. qm̄ si p̄mansuri. erit igit et tempus cum motus fine tpe eē nō poslit. Si ita ces saturē motus celoꝝ quid faciūt illi motores celoꝝ duplices sicut postulat Aristoteles et sequaces eius ponētes intelligentias mouere celos q̄si motores extrinsecos. quem admodū amata mouēt amātes. animas v̄o posuerit eisdē q̄si motores intrinsecos querētes ipis celis p̄fctionēs hmōi videl; vt habeat in actu situs quos habet in pōtēcia quasi situū renonatio tam frequens imo magl et p̄tinua sit. Aliquid tāta ingētione dignū. imo q̄si sit p̄fctionē beatissima. Similiter et ipa que non debet eē nisi via et inquisitio alterius p̄fectionis queratur p̄ se tanq; p̄fctionē et finis et tāq; ipē sit vis ad semetipm et inquisitio suipis. Ubi non videtur posse effugere circulū eartū quo dīcīt q; ita ē et ita ē et celi mouētūt ut mouētur et incedit ut reuertatur quibus animabus si ita ē mille miseriōres sunt que nihil aliud querūt nisi mortū corporib; suis et ex agitationē infinitam ppter hoc h̄z doctrīa xpianorū cessaturū eē motū illum penit et alia circa hec de statu futuri seculi q; aut dies in sequētibus.

Ostq; autē stabilita ē mūdi nouā p̄ tas stabilitione vniuersali. Lōnes niēs ē vt inquiratur de quibusdam p̄tibus ipius quib; nōnulli phylosophos rū posuerit antiquitatē quēadmodū plato qui hmōi antiquitatē eis posuit. Posuit ei eas creatas siml extra corpora sua et positas in corporibus stellis ab inicio postmodū desiderio icorpandi et illectas et abstractas descēdisse ad corpora. Doctrina autem quorundā h̄z creari eas in corporibus suis. in alia corpora trāsire et nō solū in humana